

- ocena faktów dla celów zakwalifikowania sytuacji określonej służby, której przeprowadzanie należy wyłącznie do organów krajowych pod kontrolą sądu, powinna opierać się na łańcuchu poszlak mogącym doprowadzić, w świetle ogółu okoliczności danej sprawy, w szczególności związanych z odpowiednimi faktami dotyczącymi państwa pochodzenia w czasie rozpoznawania wniosku, jak również z indywidualną sytuacją i uwarunkowaniami osobistymi wnioskodawcy, do wykazania, że sytuacja tej służby uprawdopodobnia popełnianie podnoszonych zbrodni wojennych;
 - okoliczności, że interwencja wojskowa została rozpoczęta na podstawie mandatu Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub na podstawie zgody wspólnoty międzynarodowej oraz że państwo lub państwa prowadzące operacje karzą zbrodnie wojenne, powinny być brane pod uwagę w trakcie oceny, której przeprowadzenie należy do organów krajowych; oraz
 - odmowa pełnienia służby wojskowej powinna stanowić jedyny środek umożliwiający osobie ubiegającej się o przyznanie statusu uchodźcy uniknięcie udziału w podnoszonych zbrodniach wojennych, a w konsekwencji jeżeli osoba ta nie skorzystała z procedury mającej na celu uzyskanie statusu osoby odmawiającej działania sprzecznego z własnym sumieniem, to taka okoliczność wyklucza wszelką ochronę na mocy art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2004/83, chyba że osoba ta udowodni, że żadna procedura tego rodzaju nie była dostępna w jej konkretnej sytuacji.
- 2) Przepisy art. 9 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2004/83 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym nie wydaje się, by środki grożące żołnierzowi z powodu odmowy pełnienia służby, takie jak skazanie na karę pozbawienia wolności lub wydalenie ze służby, mogły zostać uznane, w świetle wykonywania przez zainteresowane państwo jego uzasadnionego prawa do utrzymywania sił zbrojnych, za do tego stopnia nieproporcjonalne lub dyskryminujące, by zaliczyć je do aktów prześladowania, o których mowa w tych przepisach. Dokonanie stosownych ustaleń należy jednak do organów krajowych.

(¹) Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 marca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-479/13) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Stosowanie stawki obniżonej — Dostawa książek cyfrowych lub elektronicznych)

(2015/C 138/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Soulay oraz F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i J. S. Pilczer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs oraz J. C. Halleux, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Stosując stawkę obniżoną podatku od wartości dodanej do dostawy książek cyfrowych lub elektronicznych Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciąży na mocy art. 96 i 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., w związku z załącznikami II i III do rzeczony dyrektywy i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającym środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112.

- 2) Republika Francuska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Belgii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 marca 2015 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-502/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Stosowanie stawki obniżonej — Dostawa książek cyfrowych lub elektronicznych)

(2015/C 138/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Soulay oraz F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Chatziioakeimidou i A. de Gregorio Merino, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: D. Holderer, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs oraz J. C. Halleux, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Stosując stawkę podatku od wartości dodanej w wysokości 3 % do dostawy książek cyfrowych lub elektronicznych Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 96–99, art. 110 i art. 114 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., w związku z załącznikami II i III do rzeczony dyrektywy i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającym środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Belgii i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 marca 2015 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Sprawy połączone C-503/13 i C-504/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Odpowiedzialność za produkty wadliwe — Dyrektywa 85/374/EWG — Artykuł 1, art. 6 ust. 1 i art. 9 akapit pierwszy lit. a) — Rozrusznik serca i wszczepialny kardiowerter-defibrylator serca — Zawodność produktu — Uszkodzenia ciała — Eksplantacja przypuszczalnie wadliwego produktu i wszczepienie innego — Zwrot kosztów operacji]

(2015/C 138/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof